

“मीठे बच्चे- सर्वका सद्गतिदाता एक बाबा हुनुहुन्छ, बाबाले जस्तो निष्काम सेवा अरू कसैले पनि गर्न सक्दैन ।”

प्रश्न:- नयाँ संसार स्थापना गर्न बाबालाई कुनचाहिँ मेहनत गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- एकदम अजामिल जस्ता पापीहरूलाई फेरि लक्ष्मी-नारायण जस्तो पूज्य देवता बनाउने मेहनत बाबाले नै गर्नुपर्छ । बाबा तिमी बच्चाहरूलाई देवता बनाउने मेहनत गर्नुहुन्छ । बाँकी सर्व आत्माहरू फर्केर शान्तिधाम जान्छन् । हरेकले आफ्नो हिसाब-किताब चुक्ता गरेर लायक बनेर फर्केर घर जानु छ ।

गीत:- इस पाप की दुनिया से...

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुने । बच्चाहरू जान्दछन्- यो हो पापको दुनियाँ । नयाँ दुनियाँ हो पुण्यको दुनियाँ । त्यहाँ पाप हुँदैन । त्यो हो रामराज्य, यो हो रावणराज्य । यस रावण राज्यमा सबै पतित दुःखी छन् तब त पुकार्छन्- हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । सबै धर्मवाला पुकार्छन्- ओ गड फादर आएर हामीलाई मुक्त गर्नुहोस्, गाइड बन्नुहोस् अर्थात् बाबा जब आउनुहुन्छ तब जति पनि धर्म छन्, सारा सृष्टिमा, सबैलाई लिएर जानुहुन्छ । यस समय सबै रावण राज्यमा छन् । सबै धर्मावलम्बीहरूलाई लिएर जानुहुन्छ फर्काएर शान्तिधाम । विनाश त सबैको हुनु नै छ । बाबा यहाँ आएर बच्चाहरूलाई सुखधामको लायक बनाउनुहुन्छ । सबैको कल्याण गर्नुहुन्छ, यसैले एकलाई नै सर्वका सद्गतिदाता, सर्वका कल्याण गर्नेवाला भनिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- अब तिमीले फर्केर जानु छ । सबै धर्मावलम्बीहरूलाई शान्तिधाम, निर्वाणधाम जानु छ, जहाँ सबै आत्माहरू शान्तिमा रहन्छन् । बेहदका बाबा जो रचयिता हुनुहुन्छ, उहाँ नै आएर सबैलाई मुक्ति र जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ । त्यसैले महिमा पनि उहाँ एक परमपिता (गड फादर)को गर्नुपर्छ जसले आएर सर्वको सेवा गर्नुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नुपर्छ । बाबा स्वयम् सम्भाउनुहुन्छ- म दूर देश परमधामको रहनेवाला हुँ । सबैभन्दा पहिला जो आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, त्यो छैन त्यसैले मलाई पुकार्छन् । म आएर सबै बच्चाहरूलाई फर्काएर लिएर जान्छु । हिन्दू कुनै धर्म त होइन । वास्तवमा हो देवी-देवता धर्म । तर पवित्र नहुनुको कारण आफूलाई देवताको बदला हिन्दू भने । हिन्दू धर्म स्थापना गर्नेवाला त कोही छैन । गीता हो नै सर्वशास्त्र शिरोमणि । त्यो भगवान्द्वारा गायन गरिएको हो । भगवान् एकलाई नै भनिन्छ- गड फादर । श्री कृष्ण वा लक्ष्मी-नारायणलाई गड फादर वा पतित-पावन भनिदैन । उनीहरू त राजा-रानी हुन् । उनीहरूलाई यस्ता कसले बनाए ? बाबाले । बाबा पहिले नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ जसका यी मालिक बन्छन् । कसरी बने यो कोही मनुष्यले जान्दैनन् । ठूला-ठूला लखपतिले मन्दिर आदि बनाउँछन् । उनीहरूसँग सोध्नुपर्छ- यिनीहरूले यो विश्वको राज्य कसरी पाए ? कसरी मालिक बने ? कहिल्यै कसैले भन्न सक्दैनन् । के कर्म गरे जसले गर्दा यति ठूलो फल पाए ? अब बाबा सम्भाउनुहुन्छ- तिमी आफ्नो धर्मलाई भुलिसकेका छौ । आदि सनातन देवी-देवता धर्मलाई नजान्नुको कारण सबै अरू-अरू धर्ममा बदली (कन्भर्ट) भएका छन् । ती फेरि फर्किने छन् आ-आफ्नो धर्ममा । जो आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हुन्, ती फेरि आफ्नो धर्ममा आउनेछन् । क्रिश्चियन धर्मको छ भने फेरि क्रिश्चियन धर्ममा आउने छ । यो आदि सनातन देवी-देवता धर्मको कलमी (सेपलिङ्ग) लागिरहेको छ । जो-जो जुन धर्मका छन्, उनलाई आ-आफ्नो धर्ममा आउनुपर्ने हुन्छ । यो वृक्ष हो, यसका तीन शाखा (हाँगा) छन् फेरि त्यसबाट वृद्धि हुँदै जान्छ । अरू कसैले पनि यो ज्ञान दिन सक्दैनन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आफ्नो धर्ममा आऊ । कसैले भन्छन्, म संन्यास धर्ममा जान्छु, रामकृष्ण परमहंस संन्यासीको अनुयायी (फलोअर) हुँ । अब ती हुन् निवृत्ति मार्गवाला, तिमी हौ प्रवृत्ति मार्गवाला । गृहस्थ मार्गवाला निवृत्ति मार्गवालाका अनुयायी (फलोअर) कसरी बन्न सक्छन् ? तिमी पहिले प्रवृत्ति मार्गमा पवित्र थियौ । फेरि रावणद्वारा तिमी अपवित्र बनेका हौ । यी कुरा बाबाले सम्भाउनुहुन्छ । तिमी हौ गृहस्थ आश्रमका, भक्ति पनि तिमीले गर्नु छ । बाबा आएर भक्तिको फल सद्गति दिनुहुन्छ । भनिन्छ- धर्ममा शक्ति छ (रिलीजन इज माइट) । बाबाले धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ । तिमी सारा विश्वका मालिक बन्छौ । बाबाबाट तिमीलाई कति शक्ति मिल्छ । एक सर्वशक्तिमान् बाबा नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ अरू कसैले सद्गति दिन सक्दैनन् न त पाउन सक्छन् । यहाँ नै वृद्धि हुँदै जान्छ । फर्केर कोही पनि जान सक्दैनन् बाबा भन्नुहुन्छ- म सबै धर्महरूको सेवक (सर्भेन्ट) हुँ, सबैलाई आएर सद्गति दिन्छु । सद्गति भनिन्छ सत्ययुगलाई । मुक्ति हुन्छ शान्तिधाममा । अब सबैभन्दा ठूलो को भयो त ? बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू, तिमी सबै भाइ-भाइ हौ, सबैलाई बाबाबाट वर्सा मिल्छ । सबैलाई आएर आ-आफ्नो सेक्सनमा पठाउन लायक बनाउँछु । लायक बन्दैनन् भने सजाय खानुपर्छ । हिसाब-किताब चुक्ता गरेर फेरि फर्केर जान्छन् । त्यो हो शान्तिधाम अनि त्यो हो सुखधाम ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्छु, यसमा मेहनत गर्नुपर्छ । एकदम अजामिल जस्ता पापीहरूलाई आएर यस्ता देवी-देवता बनाउँछु । जबदेखि तिमी बाम मार्गमा गयौ तबदेखि सिँडी तल उत्रिदै आयौ । यो ८४ जन्मको सिँडी हो नै तल उत्रिने । सतोप्रधानबाट सतो, रजो, तमो । अहिले यो हो संगम । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै एक पटक । म कोही इब्राहम-बुद्धको तनमा आउँदिन । म पुरुषोत्तम संगम युगमा नै आउँछु । अब भनिन्छ बाबाको अनुसरण गर (फलो फादर) । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सबै आत्माहरूले मलाई नै फलो गर्नु छ । एक मलाई (मामेकम्) याद गन्यौ भने तिम्रा पाप योग अग्निमा भस्म हुनेछन् । यसलाई भनिन्छ योग अग्नि । तिमी हौ सच्चा-सच्चा ब्राह्मण । तिमी काम चिताबाट उत्रेर ज्ञान चितामा बसेका छौ । यो कुरा एकै बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । क्राइष्ट, बुद्ध आदि सबैले एकलाई नै याद गर्छन् । तर उहाँलाई यथार्थ रूपमा कसैले जान्दैनन् । अब तिमी आस्तिक बनेका छौ । रचयिता र रचनालाई तिमीले बाबाद्वारा जानेका छौ । ऋषि-मुनि सबै नेति-नेति भन्दथे अर्थात् हामी जान्दैनौ । स्वर्ग हो सचखण्ड, दुःखको नाम छैन । यहाँ कति धेरै दुःख छ । आयु पनि धेरै छोटो छ । देवताहरूको आयु कति लामो हुन्छ । उनीहरू हुन् पवित्र योगी । यहाँ छन् अपवित्र भोगी । सिँडी उत्रिँदा-उत्रिँदा आयु कम हुँदै जान्छ । अकाल मृत्यु पनि भइरहन्छ । बाबा तिमीलाई यस्तो बनाउनुहुन्छ जसकारण तिमी २१ जन्म कहिल्यै रोगी बन्दैनौ । त्यसैले यस्तो बाबाद्वारा वर्सा लिनुपर्छ । आत्मा कति समझदार बन्नुपर्छ । बाबा यस्तो वर्सा दिनुहुन्छ जसले गर्दा त्यहाँ कुनै दुःख हुँदैन । तिम्रो रूनु-कराउनु सबै बन्द हुनेछ । सबै पार्टधारी हुन् । आत्माले एक शरीर छोडेर दोस्रो लिन्छ । यो पनि ड्रामा । बाबा कर्म, अकर्म विकर्मको गति पनि सम्झाउनुहुन्छ । कृष्णको आत्मा ८४ जन्म भोगेर अब अन्त्यमा त्यही ज्ञान सुनिरहेको छ । ब्रह्माको दिन र रातको गायन छ । ब्रह्माको दिन-रात नै ब्राह्मणहरूको । अब तिम्रो दिन हुनेवाला छ । महाशिवरात्रि भनिन्छ । अब भक्तिको रात पूरा भएर ज्ञानको उदय हुन्छ । अहिले हो संगम । तिमी अब फेरि स्वर्गवासी बनिरहेका छौ । अँध्यारो रातमा धक्का पनि खायौ शिर पनि घोट्यौ, पैसा पनि खतम गन्यौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमीलाई शान्तिधाम र सुखधाममा लैजानको लागि । तिमी सुखधामका रहनेवाला थियौ । ८४ जन्मपछि दुःखधाममा आइपुगेका छौ । त्यसैले पुकार्छौ— बाबा आउनुहोस्, यस पुरानो दुनियाँमा । यो तिम्रो दुनियाँ होइन । तिमी अहिले योगबलबाट आफ्नो दुनियाँ स्थापना गरिरहेका छौ । तिमी अब डबल अहिंसक बन्नु छ । न काम कटारी चलाउनु छ, न लडाइँ भगडा गर्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म हर ५ हजार वर्षपछि आउँछु । यो कल्प ५ हजार वर्षको हो, न कि लाखौँ वर्षको । यदि लाखौँ वर्षको भएको भए यहाँ धेरै जनसंख्या हुन्थ्यो । गफ लगाइरहन्छन् । यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प आउँछु, मेरो पनि ड्रामामा पार्ट छ । पार्ट विना म केही पनि गर्न सक्दैन । म पनि ड्रामाको बन्धनमा छु । समय पूरा भएपछि आउँछु, मन्मनाभव । तर यसको कसैले अर्थ जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— देहका सबै सम्बन्ध छोडेर म एकलाई याद गरेमा सबै पावन बन्नेछन् । बच्चाहरूले बाबालाई याद गर्ने मेहनत गरिरहन्छन् ।

यो हो ईश्वरीय विश्व-विद्यालय । यस्तो विद्यालय अरू हुन सक्दैन । यहाँ ईश्वर पिता आएर सारा विश्वलाई परिवर्तन गर्नुहुन्छ । नर्कबाट स्वर्ग बनाइदिनुहुन्छ, जसमा तिमी राज्य गर्छौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्यौ भने तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । यो हो बाबाको भाग्यशाली रथ, जसमा बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ । शिव जयन्तीलाई कसैले जान्दैनन् । उनीहरूले त भन्ने गर्छन्— परमात्मा नाम-रूपबाट अलग हुनुहुन्छ । अरे, नाम-रूपबाट अलग त कुनै चीज हुँदैन । भन्छन् यो आकाश हो, यो पनि त नाम भयो नि । हुन त पोलार हो तर पनि नाम छ । त्यस्तै बाबाको पनि नाम हो कल्याणकारी । फेरि भक्ति मार्गमा धेरै नाम राखेका छन् । बाबुरीनाथ पनि भन्छन् । उहाँ आएर काम कटारीबाट छुटाएर पावन बनाउनुहुन्छ । निवृत्ति मार्गवाला ब्रह्मलाई नै परमात्मा मान्छन्, उसलाई नै याद गर्छन् । ब्रह्मयोगी तत्त्व योगी कहलाउँछन् । तर त्यो भयो बस्ने स्थान, जसलाई ब्रह्माण्ड भनिन्छ । उनीहरूले फेरि ब्रह्मलाई भगवान् सम्झन्छन् । सम्झन्छन् हामी लीन हुनेछौ अर्थात् आत्मालाई विनाशी बनाइदिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म नै आएर सबैलाई सद्गति गर्छु यसैले एक शिवबाबाको जयन्ती हीरा तुल्य हो । बाँकी सबै जयन्ती कौडी तुल्य हुन् । शिवबाबाले नै सबैलाई सद्गति गर्नुहुन्छ । त्यसैले उहाँ हुनुहुन्छ हीरा जस्ता । उहाँले नै तिमीहरूलाई स्वर्णिम दुनियाँ (गोल्डन एज)मा लिएर जानुहुन्छ । यो ज्ञान तिमीलाई बाबा नै आएर पढाउनुहुन्छ, जसबाट तिमी देवी-देवता बन्नेछौ । फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुन जान्छ । यी लक्ष्मी-नारायणमा रचयिता र रचनाको ज्ञान छैन ।

बच्चाहरूले गीत सुने— भन्दछन्, यस्तो स्थानमा लैजानुहोस् जहाँ शान्ति र चैन होस् । त्यो हो शान्तिधाम, फेरि सुखधाम । त्यहाँ अकाल मृत्यु हुँदैन । त्यसैले बाबा आउनुभएको छ बच्चाहरूलाई त्यस सुख-चैनको दुनियाँमा लैजानको लागि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

रात्रि क्लास:-

अहिले तिम्रो सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी दुवै राज्य बन्दछ । जति तिम्री जान्दछौ र पवित्र बन्दछौ त्यति अरू कसैले पनि जान्न सक्दैनन् न त पवित्र बन्न सक्छन् । जब सुत्नेछन् बाबा आउनुभएको छ तब बाबालाई याद गर्न थाल्नेछन् । त्यो पनि तिम्री पछि गएर देख्नेछौ- लाखौं करोडौंले बुझ्दै जानेछन् । वायुमण्डल नै यस्तो हुनेछ । अन्तिमको लडाईंमा सबै निराश (होपलेस) हुनेछन् । सबैलाई टच हुनेछ । तिम्रो नाम पनि प्रसिद्ध हुनेछ । स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ । सबैको मृत्यु तयार छ । तर त्यो समय यस्तो हुन्छ, निदाउने समय पनि रहँदैन । पछि गएर धेरैले बुझ्नेछन् । यस्तो पनि होइन- यो सबै त्यस समयमा हुनेछ । कोही मर्ने पनि छन् । तिनै रहनेछन् जो कल्प-कल्प रहेका थिए । त्यस समय एक बाबाको यादमा हुनेछन् । आवाज पनि कम हुनेछ । फेरि आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्न थाल्नेछन् । तिम्री सबै साक्षी भएर हेर्नेछौ । धेरै दर्दनाक घटना भइरहनेछन् । सबैलाई थाहा हुनेछ, अब विनाश हुनु छ । दुनियाँ परिवर्तन हुनु छ । विवेकले भन्छ- विनाश तब हुनेछ जब बमहरू खस्नेछन् । अहिले आपसमा भनिरहन्छन् सर्त (कण्डिसन) गर, वचन देऊ हामी बम छोड्दैनौ । तर यी सबै चीज बनेका छन् विनाशको लागि ।

तिम्री बच्चाहरूलाई खुशी पनि धेरै रहनुपर्छ । तिम्री जान्दछौ- नयाँ दुनियाँ बनिरहेको छ । सम्भन्ध्यौ- बाबाले नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यहाँ दुःखको नाम हुँदैन । त्यसको नाम नै हो स्वर्ग (प्याराडाइज) । जसरी तिम्रीलाई निश्चय छ त्यस्तै पछि गएर धेरैलाई हुनेछ । जसलाई अनुभव पाउनु छ उनीहरू पछि गएर धेरै पाउने छन् । पछाडिको समयमा यादको यात्रामा पनि धेरै रहनेछन् । अहिले समय बाँकी छ, पुरुषार्थ पूरा गरेनौ भने पद कम हुनेछ । पुरुषार्थ गरेपछि पद पनि राम्रो मिल्छ । त्यस समय तिम्रो अवस्था पनि धेरै राम्रो हुनेछ । साक्षात्कार पनि गर्नेछन् । कल्प-कल्प जसरी विनाश भएको थियो त्यस्तै हुनेछ । जसमा निश्चय हुन्छ, चक्रको ज्ञान हुन्छ तिनीहरू खुशीमा रहनेछन् । अच्छा- रूहानी बच्चाहरूलाई गुडनाइट ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) डबल अहिंसक बनेर योगबलबाट यस नर्कलाई स्वर्ग बनाउनु छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।
- २) एक बाबालाई पूरा-पूरा अनुसरण (फलो) गर्नु छ । सच्चा-सच्चा ब्राह्मण बनेर योग अग्निद्वारा विकर्मलाई दग्ध गर्नु छ । सबैलाई काम चिताबाट उतारेर ज्ञान चितामा बसाउनु छ ।

वरदान:- हर संकल्पमा परमात्म चिन्तनद्वारा सबै चिन्ताबाट मुक्त रहनेवाला बेफिक्र बादशाह भव

दुनियाँलाई हर कदममा चिन्ता छ तर तिम्री बच्चाहरू सधैं परमात्म चिन्तनमा रहनुको कारण सबै चिन्ताबाट मुक्त छौ । तिम्रो बुद्धिमा छ गराउनेवाला बाबाले गराइरहनु भएको छ र निमित्त बनेर गर्नेवाला गरिरहेका छन् । सबैको सहयोगद्वारा हर कार्य सहज सफल भइरहेको छ । कुनै पनि प्रकारको चिन्ता वा फिक्र छैन । सबै ठीक चलिरहेको छ र चल्नु नै छ- यो निश्चय छ यसैले निश्चिन्त, बेफिक्र बादशाह हौ ।

स्लोगन:- साक्षीपनको तख्तनशीन रट्यौ भने समस्या तख्तको तल रहनेछ ।